

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

De Conversatione Apostolica - A Curatoribus Animarum piè & fructuosè instituenda ; Complectens varios & solidos modos juvandi & consolandi diversorum Statuum Personas afflictas, præcipuè aegras & captivas ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

§. 7. Quomodo consolandi sint, qui graves persecutiones patiuntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49274](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49274)

*Et Inimicum propter te. Solus enim nullum charum amicum
eui omnes in illo chari sunt, qui non amittitur.*

V. Denique prudentissimum S. Prophetæ Davidis factum
& dictum ad imitationem proponat, qui ut 2. Reg. 12.
narratur, cum famuli sui mirarentur, quod ægrotante filio
stem ostendisset, & varijs modis afflisset, eo mortuo
ad pristinam mentis hilaritatem rediisset, cibumque sum-
pset, hoc responsum dedit: *Propter infantem, dum
viveret, jejunavi & flevi, dicebam enim, quis scit, si for-
net eum mihi Dominus, & vivat Infans? Nunc autem
mortuus est, quare jejunem? numquid potero revocari
amplius.*

S. VII.

Quomodo consolandi sint, qui graves Per-
secutiones patiuntur.

His ante omnia proponat Operarius ipsius Christi
emplum, qui Apostolos suos ad similes persecutio-
nes præparaturus Jo. 15. dixit: *Si mundus vos odit, scitote, quia
priorè vobis odio habuit. Si de mundo fuissetis, mundus
suum erat, diligeret: quia vero de mundo non estis, sed
legi vos de mundo, propterea odit vos mundus. Memori-
sermonis mei, quem ego dixi vobis. Non est servus major
mino suo, si me persecuti sunt, & vos persequentur,*

II. Hortetur illos, ut exemplo S. Davidis non tam
ad ipsum persequentem, quam ad Deum id permittentem
fluctant, dicantque adeò cum illo: *Dimittite eum, ut maledi-
cat Dominus praecepit ei, ut malediceret David, & quis est
audeat dicere, quare sic fecerit? Ita S. Lupus Episcopus
cit, qui, cum ab Atila Troiam Galliarum urbem occupare
te quaesisset, quis es tu? & ille respondisset, se esse flagellum
DEI, mox aperiri portas iussit dicens. Salve flagellum
Jubeat ergo & ipsos, qui persecutiones patiuntur, aperire
tas & sinum pectoris sui, & Persecutorem cum maximo
tatis, gaudijque affectu excipere. Hunc certè ob finem
fuit olim S. Gertrudi dixit, se præ cæteris creaturis, quæ
commoda corporalia deservierunt (uti sunt vasa, quibus
fanta balneatus est) multò majorem honorem spinæ*

na, lancea, &c. contulisse, ut & ipsi Dilecti Adversarij majorem amorem, quam Benefactoribus impendere studeant.

III. Considerare jubeat utilitates & commoda, quæ ex talibus persecutionibus oriuntur; quorum primum est amor & inclinatio DEI erga eum, qui patitur persecutiones; sic enim ipse Christus S. Gertrudi l. 4. in fin. c. 60. indicavit dicens: *Singula Verba detractentium sume tibi loco Virtutum, quibus exornata pervenies ad me, & ego compassiva pietate mea conpulsus benigne suscipiam te. Et quanto plus conservatio tua sine culpa reprobat, eo amplius cor meum amatoria blanditas tibi condescendit, quia per hoc efficieris mihi simillima, qui in operibus meis semper habui Perversores.* Secundum commodum est Familiaritas & unio hominis major cum Deo: ut iterum Christus eidem S. Gertrudi, cum ob persecutionem aliorum turbata esset, l. 3. in fin. indicavit, dicens: *Ne contristare, delector enim tua cohabitatione, ideo ut tecum maneat, mitto tibi amicos contrarios, ut, dum in nulla creatura fidelitatem reperis, ad me plenius recurras.* Hinc in vitis Patrum l. 7. c. 7. n. 4. legitur de patre quodam, qui, quanto plus aliquis ipsum persequatur, & injurijs afficiebat, tanto magis ad eum recurrebat, dicens: isti sunt, qui nobis occasionem præbent ad perfectionem nostram: qui autem beatificant nos, ipsi decipiunt nos, & semitam pedum nostrorum subvertunt. Tertium commodum est ornatus animæ; sicut enim spinæ coronam Christi, & cuspidēs aurei pretiosam vestem mirè exornant, ita & ejusmodi persecutiones patienter ac fortiter toleratæ singularem animæ decorem conciliant. Quartum est salutis securitas, quæ P. Balthasar Alvarez Societatis nostræ Presbyter se ipsum animabat, dicens: Erras, & cogitas te integrum, & non bene contusum, perventurum ad cælum; cælum enim regnum est detruncatorum, tentatorum, afflictorum, contemptorum regnum. Quomodo igitur auderes inter tot adeo celebres & decantatos Duces & Capitaneos comparere adeo timidus? vit. c. 40. Quintum denique est Proximi edificatio: ut enim inter spinas rosæ bene olentes nascuntur; ita inter persecutiones generantur pulchra exempla, quæ suo quasi odore aspicientes non parum recreant.

IV. Revocet illis in memoriam, quod Christus eidem P. Balthasari ob persecutiones valde afflictio dixit: Conquies-

ce, & in hoc solare, quod hæc tua pressura geratur, videtur cognoscente me, qui, & si possem, non tamen removeo, etiam plus te diligam, quam teipsum.

V. Hortetur illos, ut hoc ipso, quod tam graves persecutiones habeant, magis se per orationem, & fiduciam, aliarum virtutes Deo conjungere studeant, ut dicere possint cum S. lo Rom. 8. *Si Deus pro nobis, quis contra nos?* Ita suavitatem mus Author l. 3. c. 36. dicens: *Quis es tu, ut timeas à mortem homine? hodie est, & cras non comparet. Deum time, & minimorum terrores non expavesces. Quid potest aliquis verbis aut injurijs? sibi potius nocet, quam tibi, nec poterit dicium Dei effugere, quicumque est ille.* Sic S. Antonius de tribus in diversa bestiarum forma apparentibus intrepidus ait: Si quam Deus vobis dedit potestatem in me, exerce me, irruite in me. Si autem nullam in me accepistis potestatem, cur frustra laboratis?

VI. Jubeat illos considerare præmij magnitudinem, persecutiones consequitur; hæc enim & Christus Apostolus suos consolatus est Matt. 5. dum dixit: *Beati estis, cum maledixerint vobis homines, & persecuti vos fuerint, & dixerint omne malum adversum vos, mentientes propter me. Gaudete, & exultate, quoniam merces vestra copiosa est in cælis.*

VII. Denique meminisse jubeat, quod dictum sit à S. lo 2. Tim. 3. *Omnes, qui pie volunt vivere in Christo, persecutionem patientur.* Unde S. Gregorius l. 6. epist. 27. ait: *fidenter dico, quia minus pie vivis, si minus persecutionem patieris.* Hinc & S. Stephanus dicebat Act. 7. *Quem Prophetarum Patres vestri non sunt persecuti? cur ergo si pie vivis cupiunt cum Sanctis & pijs hominibus, cum iisdem etiam persecutionem non libenter patiantur?*

§. VIII.

Quomodo consolandi sint, qui angorem & tristitiam animi patientur.

I. Etiam his inprimis exemplum Christi ob oculos ponatur, qui cœpit pavere, tædere, & inæstus esse, dixitque Marc. 26. *Tristis est anima mea usque ad mortem.* Sed & ad gloriam cœlestem clamavit Marc. 14. *Deus, Deus meus,* ut per-